

عنوان مقاله:

سازوکار داوری و سنجش طراحی در آموزش معماری پیشنهاد مدلی برای ارزیابی فرآیند و ارزشیابی طرح در تعامل استاد و دانشجو

محل انتشار:

دوفصلنامه معماری و شهرسازی ایران، دوره 5، شماره 8 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

رضا سامه - دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)

عباسعلی ایزدی

خلاصه مقاله:

آموزش معماری در سطوح مختلف وجهی از آموزش عالی است که به دلیل نقش و جایگاه حرفه ای این رشته، از روش و فرآیند ویژه ای برخوردار است. در این راستا امر قضاوت و سنجش توانایی های دانشجویان موضوعی است که به تبع ساختار ویژه آموزش معماری، همواره به صورت ویژه مورد پیگیری بوده است. این نکته که می بایست سازوکار داوری و سنجش طراحی مبتنی بر چارچوبی هدفمند و فرآیندی روشن استوار گردد تا پیشرفت تحصیلی با اتکالی بر معیارها و شاخص های دقیق مورد کنترل و نظارت قرار گیرد، از مهم ترین اهداف آموزش معماری در این مقاله به شمار می رود. همچنین این امر که تعامل دوسویه داوری از سوی اساتید و دانشجویان چه نسبتی را در نظام سنجش تحصیلی پدید می آورد و نقش هریک در این نظام چگونه باید تنظیم گردد تا به پیشرفت تحصیلی نایل گردد، از جمله مسائلی هستند که در مقاله حاضر بدان پرداخته شده است. بطور خلاصه مقاله در پی آن بوده است که برپایه چنین اهدافی و با مرور روش های رایج در ادبیات موضوع، ضمن تبیین سازوکاری مبتنی بر دو شیوه متفاوت اما مکمل ارزیابی فرآیند و ارزشیابی طرح، به چگونگی سنجش توان طراحی دانشجویان و شیوه قضاوت پروژه های معماری در جهت ارتقای کیفیت آموزش در این رشته بپردازد و مدلی را درخصوص روش صحیح سنجش و داوری به عرصه نقد و آزمون گذارد. در این راستا جامعه ای آماری به عنوان نمونه مطالعه، مورد بررسی قرار گرفته که پس از محاسبه نتایج حاصل از پیمایش مبتنی بر سازوکار پیشنهادی و آزمون همبستگی میان نتایج برخاسته از رویکردهای متفاوت در آن، تعمیم پذیری و جامعیت مدل ارائه شده نیز ارزیابی می گردد.

کلمات کلیدی:

آموزش معماری، سنجش، ارزیابی فرآیند، ارزشیابی طرح، معیار، شاخص

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1018150>

